ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Διαμέρισμα ἐκ 3½ δωματίων ἀπάντων ἐπί προσόψεως εἰς τήν ἐπί τῆς Πλατείας Γεωργίου Α' ἀριθ. 22 Πολυκατοικίαν. Πληροφορίαι Φιλοποίμενος 27 Τηλ. 23—84 καὶ 53—52

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΤΣΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ

Μία ἀπάντησις εἰς τό φλέγον δημοσιοοικονομικόν πρόβλημα

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΝΕΣΤΩΡΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ - ΠΛΑΠΟΥΤΑ

Τό θέμα τῆς ἀμέσου φορολογίας εἶναι ἀπό τά σοβαρότερα διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ὀρθῶς τό ἀνεκίνησεν ἡ ἀθηναϊκή ἐφημερίς. Ἀναγκαῖος δέν ἔτυχε τῆς σοβαρᾶς ἀντιμετωπίσεως τῶν εἰδικῶν καί γενικῶς τῶν ἀσχολουμένων εἰς τά οἰκονομικά, δημοσιο—οἰκονομικά καί ἐμπορικά προβλήματα. Ἔθεσε τό θέμα ὁ δικηγόρος κ. Ν. Μέντης, ἀπήντησεν ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Α.Δ. ΛΕΔΑΥ κ. Σ. Παππᾶς, καί ὁ διάδοχος ἔκλεισε μέ ἄρθρον ἐπί λόγου τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Σ. Λιζάρδου.

Ἄν καί κάπως ἀργά ἄς ἐπιστρεφθῆ καί εἰς ἡμᾶς νά ἐκφέρωμεν γνώμην μέσω τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος τῶν Πατρῶν «Ἐθνικός Κῆρυξ». Ἐν πρώτοις τό ὅλον θέμα ἐξετάζεται ἐπιπολαίως καί ἀκάμπτ δογματικῶς.

Καταρρίπτεται βεβαίως ὁ ἰσχυρισμός τοῦ Κ. Μέντη, ὅτι οἱ ἐπιχειρηματίαι ἀπέκτησαν κεφάλαια διά τῆς οἰκονομίας των. Τοῦτο ἀπό τά δάνεια καί στατιστικάς τῶν Τραπεζῶν.

Πρίν ἀπό 60 περίπου δισ. δραχμῶν ἐμπορικά δάνεια ἐδόθησαν εἰς διάστημα ἑνός ἔτους. Δηλαδή ἐπιτυμοποιήθησαν κατά τόμέγιστον μέρος αἱ λαϊκαί ἀποταμιεύσεις.

Ὁ δεύτερος ἰσχυρισμός τοῦ κ. Μέντη ὅτι κατηγοροῦνται ἀλλήθδην οἱ ἐπιχειρηματίαι καί φοροκλοπήν εἶναι καθαρῶς ἐπιπολαισθηματικός καί δέν εὐσταθεῖ ἀπό ὀρθολογιστικῆς ἀπόψεως.

Ἀληθῶς τό ποσοστόν τῶν—11% τοῦ προϋπολογισμοῦ τό προερχόμενον ἀπό φορολογίαν κερδῶν εἶναι ἀσήμαντον, ἐάν δέ πρόκειται νά παραμεῖνη εἰς τά ἴδια ἐπίπεδα καλλίτερον νά καταργηθῆ, διά νά μήν ἀσχολοῦνται καί χιλιάδες λογισταί ὑπάλληλοι, δικαστήρια κ.λ.π. Δέν πρέπει ὅμως νά παραμείνει εἰς τό ἐπίπεδον αὐτό. Πρέπει νά εὑρεθοῦν τρόποι ὥστε μέ μίνιμουμ ἀπασχολήσεως νά πραγματοποιηθῆ μάξιμουμ ἀποδόσεως. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι τόσον εὔκολον καί ἁπλοῦν, ὅπως τό παρουσίασαν οἱ ἀξιότιμοι ἀρθρογράφοι.

Τά ἀνεπιτυγμένα οἰκονομικῶς κράτη σήμερον εἰσπράττουν περίπου 40—55% τῶν ἐξίδων των ἀπό τόν φόρον εἰσοδήματος. Διότι ὅμως εἶναι ἀνεπιτυγμένα ἔχουν ἀφθονίαν κεφαλαίων καί ἔτσι ἡ φορολογία δέν ἐμποδίζει τήν ἀνάπτυξιν. Ὅταν τά κράτη αὐτά εὑρίσκονται εἰς τό στάδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 1850—1910— δέν ὑπῆρχε διόλου φόρος εἰσοδήματος. Ὁ ἐπιχειρηματίας ἤ ἀπό συναγωνισμόν ἤ ἀπό φιλοδοξίαν ἔρριχνε ὅλα του τά κέρδη εἰς τήν ἐπιχείρησιν, καί ἔτσι ἀνεπτύχθησαν. Ἐάν σήμερον ἀπαιτηθῆ ἀπό τόν ἐπιχειρηματίαν βαρύς φόρος εἰσοδήματος θά ἐπικρατήση ἴσως κλῖμα ἀπαισιοδοξίας, φόβου, δισταγμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα τήν στασιμότητα.

Τό κράτος ὅμως διά τόν φόρον παραχωρεῖ εἰς τόν ἐπιχειρηματίαν πολλάς εὐκολίας. Μέσα συγκοινωνίας, χρήσιμες ὑπηρεσίες, στατιστικές, προστασίαν καί ἄλλα. Δίκαιον λοιπόν νά φορολογηθῆ κάπως ὁ ἐπιχειρηματίας.

Καλόν θά ἦτο νά ἀπαλλάξωμεν τόν ἐπιχειρηματίαν ἀπό κάθε φορολογίαν ἔτσι ὥστε νά ἀναπτυχθῆ ἡ παραγωγή ταχύτερον, ἀλλά πῶς; τό σημερινόν κράτος δέν εἶναι ὅμοιον μέ τό κράτος τοῦ 1850—1900.

Τότε δέν ὑπῆρχε κοινωνική πρόνοια συνεπῶς ὁ προϋπολογισμός δέν ἦτο βεβαρημένος.

Σήμερα ἔχουμε ἀξιώσεις διά δωρεάν καλήν παιδείαν, συντάξεις, νοσοκομεῖα, δρόμους ἀσφάλειαν ἐπιδόματα ἀνεργίας κ.λ.π.

Ὑπάρχει ὁ δεύτερος τρόπος. Νά ἐπωμισθῆ τά βάρη ὁλόκληρος ὁ λαός μέ ἔμμεσον φορολογίαν. Τοῦτο ὅμως πλήττει τάς τάξεις τῶν κατωτέρων εἰσοδημάτων. μὲ ἀποτέλεσμα νά ἐλαττωθῆ ἡ ἀγοραστική ἱκανότης ἡ ὁποία θά ἔχει ὡς ἐπίπτωσιν τήν πτῶσιν τῆς παραγωγῆς, ἀνεργίαν καί συνεπῶς οἰκονομικήν στασιμότητα. Δυσκολία καί ἐδῶ. Πρέπει λοιπόν νά ἐξευρεθῆ κάποιος μέσος ὅρος ὁ ὁποῖος νά ρυθμίζη τήν ἄμεσον καί ἔμμεσον φορολογίαν, ἔτσι ὥστε καί ὁ ἐπιχειρηματίας νά μήν ἐπιβαρύνεται πολύ, καί τά ἔσοδα τοῦ κράτους νά τονώνουν τήν ἀπασχόλησιν καί ἀγοραστικήν ἱκανότητα, (μισθοί, — συντάξεις, ἐπιδόματα ἀνεργίας κοινωφελῆ ἔργα) ὥστε νά ἀναπληρώνεται ἡ μειωμένη ἀπό τήν ἔμμεσον φορολογίαν ἀγοραστική δύναμις τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων.

Αὐτό εἶναι τό ἰδεῶδες ἰσοδύναμον, ἀδύνατον ὅμως νά πραγματοποιηθῆ.

Ἐπί τοῦ προβλήματος αὐτοῦ χιλιάδες Ἀμερικανοί ἐμπειρογνώμονες οἱ ὁποῖοι μὲ προσοχήν καί μεθοδικότητα παρακολουθοῦν ἐπί ἔτη τήν προσπάθειαν τῶν καθυστερημένων χωρῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, Ἀσίας, καί Ἀφρικῆς, κατέληξαν εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι διά τήν ἀνάπτυξιν μιᾶς χώρας οἱοσδήποτε τρόπος καί ἐάν ἐφαρμοσθῆ, τά περισσότερα βάρη θά πέσουν εἰς τά κατώτερα εἰσοδήματα. Αὐτό ἀποδεικνύεται τετραγωνικά καί μέ ἁπλῆν ἀριθμητικήν. Ἐάν τό ἐθνικόν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδα διανεμηθῆ κατά ἰδεῶδη τρόπον, ἀναλογῆ περίπου 15.000δρχ. τό ἄτομον. Διότι ὅμως ἡ κατανομή εἶναι ἄνισος, ἄλλοι ἔχουν εἰσόδημα 100.000δρχ. ἄλλοι 50.000 ἄλλοι 10.000 καί ἄλλοι κάτω τῶν δέκα χιλιάδων. Ἡ φορολογία λοιπόν ἑνός πακέτου τσιγάρων, ἑνός κιλοῦ ζάχαρης ἤ καφέ, εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, ἐνῶ εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντος διά τά μεγάλα εἰσοδήματα καθίσταται βαρύτερα ὅσο αὐτά κατέρχονται, καί εἶναι σχεδόν ἀφόρητος διά τόν κάτω τῶν — 10.000 δρχ. ἐτησίως ἐσοδηματίαν.

Τό κράτος τό ἀντιλαμβάνεται αὐτό καί ἐπιθυμεῖ νά τόν ἀπαλλάξη ἀπό τόν φόρον. Ἀλλά πῶς; ὑπάρχει τρόπος ἡ ζάχαρης ἄλλην τιμήν νά ἔχη διά τό πτωχόν καί ἄλλην διά τόν εὔπορον;

Ἀπό τά δεδομένα αὐτά — βγαίνει ἕνα ἄλλο βασικόν συμπέρασμα. Ὅτι διά νά καλλιτερεύση τό βιοτικόν ἐπίπεδον ἑνός λαοῦ, πρέπει κατά πρῶτον καί κύριον λόγον νά αὐξήση τό ἐθνικόν εἰσόδημα. Ἡ ἐντελῶς δικαία φορολογία εἶναι ἀποτέλεσμα καί ὄχι αἰτία. Ὅσο καλλιτερεύει ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξις ἑνός λαοῦ, τόσον ἡ φορολογία ἴσον γίνεται δικαιοτέρα.

Εἰς τά καθυστερημένα οἰκονομικῶς κράτη ἡ κρατική ἱεραρχία πάσχει ἀπό ἔλλειψιν ἱκανῶν στελεχῶν. Αὐτό εἶναι μία ἀκόμη ἀδυναμία διάτον ἔλεγχον τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εὐπόρων. Διότι ἡ κρατική ἱεραρχία εἶναι καθυστερημένη καί ἀναιμική οἱ μεγαλοεισοδηματίαι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὀλίγοι ἐπηρεάζουν πολύ τήν κρατικήν ἱεραρχίαν καί ἔτσι ἀσκοῦν μίαν ἀνασταλτικήν ἐπίδρασιν εἰς τούς νόμους διά τήν φορολογίαν τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων. Αὐτό γίνεται μὲ διάφορες τροπολογίες τῶν νόμων, μὲ ἐπεμβάσεις τῶν ἰσχυρῶν πολιτικῶς καί γενικῶς μέ ἐκεῖνο τό ὁποῖον ὀνομάζομεν ἐδῶ φαυλοκρατίαν.

Καί ἐδῶ παίζει σοβαρόν ρόλον ἡ ἀνάπτυξις, ἡ ὁποία θά δημιουργήση ἰσχυράν κρατικήν ἱεραρχίαν ὀλιγώτερον ἐπηρεαζομένην ἀπό τούς μεγιστάνας τοῦ πλούτου, καί μέ ἱκανά στελέχη τά ὁποῖα διά τῆς ἐμπειρίας, ὑποδείξεων διά νομοθετικάς ἀλλαγας εἰς τό φορολογικόν σύστημα, καί ἀμέμπτου ἐντιμότητος θά καταστήσουν τήν φορολογικήν ὑπηρεσίαν ἀξίαν ἑνός προσδευτικοῦ καί δικαίου εἰς τήν φορολογίαν κράτους.

Ὁ κ. Παππᾶς γράφων παραβολικῶς ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ φορολογικαί ὑπηρεσίαι καταστρίβονται μὲ τήν μαρίδα ἐνῶ τά λαυράκια παραμένουν ἀνεξέλεγκτα. Ἡ διαίρεσις αὐτή εἶναι δογματική καί δέν ἀνταποκρίνεται διόλου πρός τήν — πραγματικότητα. Ἡ Ἑλλάς δέν εἶναι σήμερον ὑποανάπτυκτος χώρα. Εὑρίσκεται εἰς τό δυναμικόν στάδιο τῆς ἀναπτύξεως. Ἕνα ἀπό τά κυριώτερα καίπλέον αἰσιόδοξα σημεῖα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἡ δημιουργία ἰσχυρᾶς μεσαίας τάξεως.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἀναφαίνεται τό λάθος τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας. Ὁ ἱδρυτής τοῦ Μαρξισμοῦ Κάρλ Μάρξ βάζοντας τά θεμέλια τῆς θεωρίας του εἰς τήν οἰκονομικήν κοινωνίαν τοῦ 1800 — 1860 προφητεύει ὅτι μετόν συναγωνισμό ἡ μεγάλη ἐπιχείρησις τελικά θά ἀπορροφήση τήν μικρή καί ἡ κοινωνία θά διαιρεθῆ σέ δύο τάξεις. Τούς καπιταλιστάς καί τούς προλετάριους.

Συνέβη ὅμως τό ἀντίθετον. Ἡ μεγάλη βιομηχανία δυνατόν νά ἀπορροφήση μερικές μικρές εἰς τόν ἴδιον κλάδον, δημιουργεῖ ὅμως πλῆθος ἀπό ἄλλες μικρές ἐπιχειρήσεις, ἀπασχολεῖ περισσότερα ἐργατικά χέρια, καί ἀκόμα, μέσα στήν μεγάλην αὐτήν ἐπιχείρησιν ἀναπτύσσεται μία ἱεραρχία διοικητικῶν καί τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἡ ὁποία λόγω τῶν ἀποδοχῶν της ἀνήκει εἰς τήν μεσαίαν καί εὔπορον τάξιν. Ὁ στενός συνεργάτης τοῦ Μάρξ Ἔγκελς ὁ ὁποῖος ἔζησε ἕως τό 1890 παρετήρησε τό φαινόμενον αὐτό καί μέ παράπονον διετύπωσε τήν γνώμην του, ὅτι, μέσα εἰς τήν ἀγγλικήν ἐργατικήν τάξιν σχηματίζεται μία ἐργατική μπουρζουαζία.

Τό κοινωνικόν αὐτό φαινόμενο, δέν ἐπιδέχεται αὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Εἰς τάς προδευμένας ἀγγλοσαξωνικάς χώρας ἀνθεῖ μία μεγάλη εἰς ποσοστά τοῦ πληθυσμοῦ μεσαία τάξις Εἰς αὐτήν ἀνήκουν καί περί τά δύο ἑκατομμύρια Ἑλλήνων τῶν ὁποίων τά χρηματικά ἐμβάσματα ποτίζουν συνεχῶς τό νεαρόν ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ὁ χῶρος τῆς φιλοξενούσης τήν μελέτην αὐτήν ἐγκρίτου ἐφημερίδος δέν ἐπιτρέπει μακράν σειράν ἀπό παραδείγματα.

Θά ἀναφέρομεν ὅμως τήν βιομηχανίαν ἠλεκτρισμοῦ. Πόσες μικροβιομηχανίες κατέστρεψεν; Ἐλάχιστες. Πόσες μικροβιομηχανίες καί βιοτεχνίες εὐποροῦν ἀπό τήν κατασκευήν εἰδῶν ἠλεκτρικῆς χρήσεως; Χιλιάδες καταστήματα διατηροῦνται μέ τήν πώλησιν ἠλεκτρικῶν συσκευῶν οἰκιακῆς χρήσεως, μία νέα ὁμάς εἰδικῶν προσετέθη εἰς τήν μεσαίαν τάξιν. Ἠλεκτροτεχνίται, ἐργολάβοι ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, διοικητικοί καί τεχνικοί ὑπάλληλοι τῆς Δ.Ε.Η. Τό ἴδιο ἀκριβῶς συνέβη καί μέ τήν βιομηχανίαν αὐτοκινήτων. Ἐξέλιπε τό δίτροχο καί τετράτροχο κάρρο, τό ἀμάξι, ὁ ἀγωγιάτης τά ὑποζύγια ζῶα. Ὁπουδήποτε ὅμως καί ἄν στρέψουμε τό μάτι καί εἰς τήν μικροτέραν κωμόπολιν βλέπουμε τίς πολυά ριθμες καί διάφορες μικροβιομηχανίες, βιοτεχνίες, καταστήματα, τά ὁποῖα ἐδημιούργησε ἡ εὐρεῖα χρῆσις τοῦ αὐτοκινήτου.

Συγκεκριμένως εἰς τήν Ἑλλάδα ὑπάρχουν 385 ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν ἄνω τῶν 100 ἀτόμων, 1.115 ἄνω τῶν 20, καί 370.000 περίπου αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν ἀπό ἕνα μέχρι εἴκοσι ἄτομα.

«Τά στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἀπό τό ἄρθρον τοῦ κ. Χ. Θωμόπουλου εἰς τήν Ναυτεμπορικήν Αὐγοῦστου — 1 — 1967»

Οἱ ἀριθμοί αὐτοί μαρτυροῦν ὅτι τά λαυράκια εἶναι ἐλάχιστα. Ἀσφαλῶς ὑπάρχει πολύ μαρίδα. Πάντως ἡ μεσαία τάξις εἶναι μεγίστη καί μέσατης περικλείει μεγάλα εἰσοδήματα.

Ἡ φοροκατάχρησις εἶναι πολύ δύσκολος εἰς τίς μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο διότι τό λογιστικόν τους σύστημα πρέπει νά εἶναι ἄρτιον διά νά μελετᾶται ἀναλυτικῶς ἡ πορεία τῆς ἐπιχειρήσεως. Μεγάλη ἐπιχείρησις τῆς ὁποίας, τό λογιστικόν σύστημα δέν εἶναι ἀκριβές βαδίζει στά σκοτεινά καί εἶναι ἀδύνατον νά εὐδοκιμήση. Ἐάν οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές ἀποφεύγουν τήν φορολογίαν, αὐτό δέν ὀφείλεται εἰς τό ὅτι μέ ἀναληθεῖς ἀριθμούς καί στοιχεῖα παρουσιάζουν μικρότερα κέρδη, ἀλλά εἰς τό γεγονός ὅτι μέ διάφορες τροπολογίες τῶν νόμων (παράθυρα καλούμενα) ἀπαλάσσονται τῶν φόρων, ἤ ἀκόμα διότι ἐπηρεάζουν τήν κρατικήν ἱεραρχίαν, δέν τούς πληρώνουν καί οὔτε διώκονται. Ὥστε αὐτό δέν εἶναι εἰς βάρος τῆς φορολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀναλογία τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων σὲ σχέσι μέ τίς μικρὲς εἶναι δισανάλογος. Ἀσφαλῶς μὲ τόν μηχανισμόν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως πολλαὶ μικροεπιχειρήσεις θά ἐξαφανισθοῦν, ἄλλες θά μεγαλώσουν εἰς τό ἐπίπεδον τῆς ἀπασχολήσεως εἴκοσι καὶ πλέον ἀτόμων καὶ πολλές θά παραμείνουνεἰς μικρά καὶ κυρίως οἰγογενειακά πλαίσια.

Ὅσον γίνεται ἡ ἄνοδος αὐτή, τόσον εὐκολότερος θά καθίσταται ὁ φορολογικός ἔλεγχος Διότι καθώς προαναφέραμεν μεγαλύτερος ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν (τζίρος) τῆς ἐπιχειρήσεως τελειότερον τό λογιστικόν της σύστημα.

Τά διδάγματα τῆς ἐμπειρίας μαρτυροῦν ὅτι εἰς τίς προδευμένες οἰκονομικά χῶρες ἡ φοροκλοπή εἶναι σχεδόν μηδέν, εἰς τίς μεγάλες ἐπιχειρήσεις, μηδέν εἰς τούς μισθωτούς καὶ διαβιοῦντας ἀπό σταθερά εἰσοδήματα (Ἐνοίκια, τόκους, μερίσματα). Ἐκεῖ πού δυσκολεύεται ἡ φορολογική ὑπηρεσία νά ἀσκήση πλήρη ἔλεγχον καὶ πού ὑπάρχει μεγάλο ποσοστόν φοροκλοπῆς εἶναι οἱ μεσαῖες καὶ μικρές ἐπιχειρήσεις.

Εἰς τόν σημερινόν πολύπλοκον οἰκονομικόν μηχανισμόν συχνά τὰ καθαρά κέρδη δέν εἶναι ἀνάλογα πρός τό μέγεθος τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐάν ἠδύνατο ὁ γράφων νὰ ἐκλέξη, θά προτιμοῦσε ἕνα περίπτερον εἰς τό κέντρον τῶν ἀθηνῶν ἀπό μίαν συναγωνιστικήν βιοτεχνίαν ἀπασχολοῦσαν εἴκοσι ἄτομα. Θά προτιμοῦσε τά ἔσοδα ἑνός ὑφηγητοῦ χειρούργου ἀπό τά κέρδη ἐπιχειρήσεως μέ πενήντα ἄτομα. Πρό πενταετίας περίπου φίλος ὁ ὁποῖος εἶχε μικρόν κατάστημα εἰς τουριστικήν πόλιν καὶ ἐπῆλθε ἐφημερίδες καὶ περιοδικά ξένα κυρίως, ἐνθύμια τουριστικά, ψιλικά καὶ εἴδη καπνοῦ, ἀγοράν καὶ πώλησιν χρυσῶν λιρῶν καὶ ἄλλου συναλλάγματος ὡμολόγησεν εἰς τόν γράφοντα ὅτι τά κέρδη του ὑπερβαίνουν τίς 400.000 δραχ. ἐτησίως. Ὅταν τοῦ ἀνέφερα ὅτι θά ἔπρεπε κανονικῶς νά πληρώνη τουλάχιστον 80.000 δραχ. φόρον εἰσοδήματος ἐξεμάνη καί ἀπήντησεν. «Ἐμεῖς ἐδῶ δέν ἔχουμε κομμουνισμόν, χύσαμε αἷμα γιά νά τόν ἀποφύγουμε».

Αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού καλοῦμεν ἔλλειψιν φορολογικῆς συνειδήσεως. Δηλαδή οἱ πολῖται ἀπαιτοῦν ἀπό τὸ κράτος κοινωνικήν πρόνοιαν ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας, μέσα ἐξυπηρετήσεως ὅπως δημοσίαν ὑγείαν, συγκοινωνίαν, κοινωφελῆ ἔργα κλπ. δυσανασχετοῦν ὅμως νά πληρώσουν τούς φόρους ἀπό τούς ὁποίους τό κράτος θά ἀντλήση τά οἰκονομικά μέσα.

Αἱ μεσαῖαι καὶ μικραί ἐπιχειρήσεις δέν εἶναι μαρίδα ὅπως τήν ἀποκαλεῖ ὁ ἀξιότιμος κ. Παππᾶς. Εἶναι εὐτραφῆ μπαρμπούνια, καὶ μερικά ἐξ αὐτῶν σχηματίζουν ἴσην ποσότητα μέ ἕνα λαυράκι. Μέλις πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεκαλύφθη φορολογική παρανομία ἀτυχῶς μέ συνενόχους δύο φορολογικούς ὑπαλλήλους, εἰς τήν ὁποῖαν ἕνας μαρμαρᾶς εἶχε δηλώση ἐτήσιον τζίρον ἐργασιῶν 1.800.000. Ἀσφαλῶς ὁ τζίρος ἦτο μεγαλύτερος, ἀλλὰ καὶ τό ποσὸν αὐτό δέν εἶναι μαρίδα. Ποῖος ὑπολογίζει ὅτι ἕνας σκληρά ἐργαζόμενος μαρμαρᾶς μέ ἕνα ἤ δύο ἐργάτας ἤ μαθητευομένους κερδίζει τόσα χρήματα;

Μικρός καὶ ἀσήμαντος φαίνεται ὁ γαλακτοπώλης τῆς γειτονιᾶς μου, καὶ ὅμως εἰς διάστημα δέκα ἐτῶν ἠγόρασε τό οἰκόπεδον, ἔχτισε τετραώροφον πολυκατοικίαν, ὁρίζει ἐξοχικόν σπίτι καὶ αὐτοκίνητον. Ἀσήμαντος οἰκονομικῶς θεωρεῖται ὁ ἰατρός ἑνός μικροῦ προαστείου τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὅμως κάθε χρόνο ταξιδεύει διά σαράντα ἡμέρας οἰκογενειακῶς (τρία παιδιά) εἰς τήν Εὐρώπην

Τό κράτος λοιπόν πρέπει νά καταργήση τίς πολύπλοκες τροπολογίες (παράθυρα) διά τῶν ὁποίων διαφεύγουν τήν φορολογίαν αἱ ὀλίγαι μεγάλαι ἐπιχειρήσεις, καὶ ἡ φορολογική ὑπηρεσία νά προσέξη περισσότερον τά πολλά μπαρμπούνια τά ὁποῖα πλέουν εἰς τήν μεγάλην θάλασσαν τῶν μεσαίων καί μικρῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπαγγελματιῶν ἐπιστημόνων.

Βεβαίως χρειάζονται ἱκανά καὶ καλῶς ἀμειβόμενα στελέχη ὅπως ἐπίσης ἀλλαγή ἤ ἁπλοποίησις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Καὶ ἔτσι εἰσερχόμεθα εἰς τό σοβαρόν αὐτό θέμα.

Προτείνεται ὑπό τοῦ κ. Παππᾶ καί ὑποστηρίζεται ὑπό τοῦ κ. Χ. Θωμόπουλου (ἄρθρον εἰς τήν Ναυτεμπορικήν Αὐγούστου 1—1967) ὅτι ἡ καλλιτέρα μέθοδος φορολογίας εἶναι ἡ διά σταθερῶν συντελεστῶν ἐπί τοῦ ἐτησίου τζίρου τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀμφιβάλλομεν ἐάν ὁ τρόπος αὐτός ἔχει καθιερωθεῖ εἰς ἄλλην χώραν. Φαίνεται ὅτι εἶναι τρόπος καθαρῶς Ἑλληνικῆς ἐπινοήσεως. Τό φορολογικόν αὐτό σύστημα εἶναι κατάλληλον διά μίαν στατικήν οἰκονομίαν, καὶ ἐντελῶς παράλογον διά μίαν δυναμικῶς ἀναπτυσσομένην οἰκονομίαν. Τί νά γράψω; Νομίζω ὅτι αὐτό εἶναι πασιφανές καὶ ἀπορῶ πῶς καὶ ὑποδεικνύεται ὡς ἡ καλλιτέρα λύσις.

Ἡ ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ μέτρου θά ἔχη ὀλεθρίας συνεπείας εἰς τήν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν. Θά ὠφεληθῆ ὁ κερδοσκόπος συντηρητικός ἐπιχειρηματίας καὶ θά ζημιωθῆ ὁ τύπος τοῦ δυναμικοῦ καί μέ φιλοδοξίαν ἐπιχειματίου.

Παγία σχέσις μεταξύ τζίρου καὶ καθαροῦ κέδρους ὑπάρχει μόνον εἰς τήν ὑποανάπτυκτον οἰκονομίαν. Ὁ δυναμικός ἐπιχειρηματίας διὰ νά μεγαλώση ἡ ἐπιχείρησίς του ξοδεύει μεγάλη μέρος τοῦ κέρδους εἰς διαφήμησιν καὶ πολλούς ἄλλους τρόπους ἐξυπηρετήσεως τῆς πελατείας του. Ὁ ἐργοστασιάρχης τοῦ σαπουνιοῦ φερ' εἰπεῖν ἴσως μοιράση δωρεάν εἰς τά σπίτια μεγάλην ποσότητα ἐμπορεύματος ἴσως ρίξη τήν τιμήν καὶ ἐργάζεται ἐπί ἕνα χρονικόν διάστημα μέ ἐλάχιστον κέρδος διά νὰ εἰσέλθη εἰς τήν ἀγοράν. Ὁ ἐργοστασιάρχης ποτῶν δίδει δωρεάν μίαν φιάλην ποτοῦ ἐάν ὁ πελάτης ἀγοράση δέκα. Ὁ ρέκτης καταστηματάρχης τῆς γειτονιᾶς παραδίδει δωρεάν τά τρόφιμα εἰς τά σπίτια διά νὰ σταθεροποιήση τήν πελατείαν του. Διά τόν συντηρητικόν ἐπιχειρηματίαν ἡ σχέσις τζίρος — κέρδος πιθανόν νά εἶναι σταθερά, ὄχι ὅμως καί διά τόν δυναμικόν ἐπιχειρηματίαν.

Ἄλλος σοβαρός λόγος ἐναντίον τῶν συντελεστῶν εἶναι καί ἡ ἀποδοτικότης τῆς ἐπιχειρήσεως. (ἐφίσιενσι). Δέν ὁμιλῶ ἀπό καθέδρας διότι ἐπί ἔτη ἐχρημάτισα ἐπιχειρηματίας εἰς τάς Ἡνωμένας Πολιτείας. Πλυντήριον φερ' εἰπεῖν μέ ἑκατόν ἐργάτας καὶ Α' τζίρον ἄφηνε καθαρό κέδρος Β' Τό ἴδιο πλυντήριο ὑπό τήν διεύθυνσιν ἄλλου ἱκανοῦ προσώπου μέ τόν ἴδιον ἀκριβῶς τζίρον ἠλάττωσε τά ἔξοδα καί ἀπέδωσε καθαρόν κέρδος;;;;

Ὁ Τουρισμός εἰς Ἑλλάδα θά ἀναπτύξη πολύ τήν βιομηχανίαν ἐστιατορίων. Ὁ σοβαρώτερος παράγων κέρδους εἰς τήν βιομηχανίαν αὐτήν εἶναι ἡ ἀποδοτικότης (ἐφίσιενσι) καί ἡ ἀγορά πρώτων ὑλῶν. Ὁ τζίρος δέν παίζει σχεδόν κανένα ρόλον. Ἐστιατόρια μέ μεγάλον τζίρον, ἀλλά χαμηλήν ἀποδοτικότητα καὶ ἄπειρον ἀγοραστήν χρεωκοποῦν, ἄλλα μέ πολύ μικρότερον τζίρον, ἀλλά μέ ἱκανόν ἀγοραστήν καὶ ἀποδοτικότητα πραγματοποιοῦν μεγάλα κέρδη. Τό ἴδιον ἰσχύει δι' ὅλας σχεδόν τάς ἐπιχειρήσεις. Γι' αὐτό ἄλλως τε τόσον ἡ ἀγορά ὅσον καί ἡ διεύθυνσις ἐπιχειρήσεων ἀποτελοῦν ὄχι μόνον εἰδικότητα ἀλλά ὁλόκληρον ἐπιστήμην ἡ ὁποῖα διδάσκεται εἰς τά Πανεπιστήμια.

Ἐκτός τούτου ὑπάρχουν καὶ ἑταιρεῖες οἱ ὁποῖες ἀντί ἀδροτάτης ἀμειβῆς παραχωροῦν εἰδικούς συμβούλους οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ μελετήσουν τήν ἐπιχείρησιν ὑποδεικνύουν τά μέτρα διάτῶν ὁποίων θά ἐλαττωθοῦν τό ἔξοδα καί αὐξηθῆ ἡ ἀποδοτικότης τῆς ἐπιχειρήσεως.

Εἰς μίαν δυναμικήν οἰκονομίαν ἡ ἀγορά εἶναι πολύπλοκος περίεργος καὶ ἀκόμα περιπετειώδης.

Ἀλλά περί αὐτῶν εἰς τό ἐπόμενον φύλλον.

ΝΕΣΤΩΡ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ — ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ

Ὑπάλληλος χρησιμοποιεῖ ἕνα νέο ἀγγλικόν σύστημα παρουσιάσεως εἰκόνων διά σωλῆνος καθοδικῶν ἀκτίνων, ἐξελιχθέν ἀπό μίαν ἠλεκτρονικήν ἐτα ιρεῖαν τῆς Ἀγγλίας, πρός ἀντιμετώπισιν τῆς αὐξανομένης ζητήσεως εἰς τούς ἐμπορικούς καὶ στρατιωτικούς τομεῖς διά ἕνα πολύπλευρον σύστημα ταχείας παρουσιάσεως στοιχείων.

Ὅτι λείπει γιά τό παιδί

ΠΙΚΟΛΙΝΟ

Θερμοσίφωνες ELCO

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατ. Γεωργίου Α' 50
Τηλ. 39-00 ΠΑΤΡΑΙ

Η LINDE
ἔφθασε στήν Ἑλλάδα !!!

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ
Linde
ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ LINDEFROST 3★★★

Πραγματική ἐπανάστασι στή διατήρησι τῶν τροφίμων

- Καταργεῖ τήν ἀπόψυξι καί τό πλύσιμο
- Διαθέτει θερμομεταλλικό θάλαμο
- Ἐξασφαλίζει μεγαλύτερη ἐκμετάλλευσι χώρου
- Ἡ ἐξωτερική ἄνω ἐπιφάνεια καλύπτεται μέ φορμάϊκα καί χρησιμεύει σάν ράφι

Τά ψυγεῖα LINDE κατασκευασμένα στή Γερμανία προηγοῦνται 10 χρόνια στήν τεχνική καί στήν ἐξέλιξι τῶν ψυκτικῶν συσκευῶν.

Ἐργάζεται ἄνετα χε ιμῶνα — καλοκαῖρι διότι λόγω τῆς μονωτικῆς ἱκανότητός του εἶναι ἀπρόσβλητο ἀπό τίς ἐξωτερικές θερμοκρασίες.

ΨΥΓΕΙΑ 3 ΑΣΤΕΡΩΝ LINDFROST

ΠΡΟΪΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΕΙΡΑΣ 45 ΕΤΩΝ

Ὁ μηχανικός LINDE εἶναι ὁ ἐφευρέτης τοῦ κλειστοῦ τύπου ψυκτικοῦ μηχανήματος, τό ὁποῖον ἀπετέλεσε πραγματικήν ἐπανάστασιν πρό 45 ἐτῶν.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεῖα Γεωργίου Α' 50 — Τηλ 39—00

ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΩ